

hver Mand i Landet. Nej; Embedsmændene lønnes af Landets fælles Kasse, men For tjenesten paa Bankens Seddelprivilegium udgaar ikke af Landets fælles Kasse, men udgaar netop deraf, at Landets Borgere benytte Sedlerne i et kortere eller længere Tidsrum, og det er jo ved Fortjenesten paa disse Sedler, at Banken har sin Indtægt. Nu siger det ærede Medlem, at selv om det var rigtigt, var der ikke nogen Grund til, at der ikke skulde betales Kommunerne en Afgift. Jeg mener dog, at hvis der skulde betales Kommunerne en Afgift, saa maatte den fordeles over hele Landets Kommuner, og de Fordelingsregler, der skulde følges, vilde sikkert være ganske umulige. Men naar Forholdet er det, at disse Penge tjenes paa Privilegiet, som Staten giver, og som ogsaa anvendes i alle Landets Kommuner, synes det mig ganske naturligt, at den Afgift, som Staten tager, omfatter alle Afgifter deraf, saaledes at der ikke bliver nogen yderligere Afgift. Ret har det ærede Medlem naturligvis i, det indrømmer jeg, at Banken ogsaa tjener noget paa sin Aktiekapital, men Hovedtingen, og det, vi her forhandle om, er dog Seddelemmissionen.

Deuntzer: Til den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at han ganske har overhørt, at jeg udtrykkeligt sagde, at naar Lovgivningen har en Bestemmelse om, at en Forretning under visse Omraader skulde underlægges en bestemt Minister, netop i den Hensigt at fastslaa Fordelingen, var det noget, jeg ikke troede kunde forandres ved en almindelig Anordning, og jeg tilføjede, at jeg troede i alt Fald ikke, det i Praksis kunde ske, at Forretninger, der havde været fordelt ved Ministeriets Oprettelse, ved kongelig Resolution bleve henlagte under en anden Minister, det var mig ganske ubekendt, det ved jeg ikke noget om.

Med Hensyn til, hvad Justitsministeren i sit Svar ytrede angaaende Kommuneskatten, vil jeg blot bemærke, at for min Skyld kan man gerne tro, at enhver Mand, der benytter en Tikroneseddel rundt om i Landet, derved betaler en Afgift til Banken, men Argumentet skulde være det, at Indtægter, man faar fra hele Landet, skulde man ikke svare kommunal Afgift af, og det er aldeles ikke bevist og kan heller ikke bevises. Om end det naturligvis er en forskellig Ting med Embedsmændene og med at benytte Nationalbankens Sedler, er det dog vist nok, at Embedsmænd, som Ministeren sagde, faa deres Indtægt fra

en fælles Kasse. Kunde man altsaa slutte saaledes, at hvad der tjentes lige meget fra hele Landet, skal ikke være Genstand for kommunal Skat, saa maatte Embedsmænd være fri for kommunal Afgift. Det er det, det har været min Mening at sige.

P. T. Nielsen: Den ærede Ordfører anførte, at Nationalbankaktierne ere faldne i Kurs i de senere Aar. Men det, at de ere faldne i Kurs, tror jeg ikke behøver at tilskrives den Omstændighed, som den ærede Ordfører tilskrev det. Jeg tror derimod, at det, at de ere faldne i Kurs, rimeligvis er en Følge af, at der har været en almindelig Rentestigning i de senere Aar. Naar Diskontoen stiger, følger ganske naturligt deraf, at Kursen paa Obligationer og Aktier falder, og jeg tror derfor, det er det, der er Skylden i, at der har været en almindelig Nedgang i Kurserne. Naar der saa pludselig bliver en Opgang, efter at dette Forslag er blevet forelagt, tror jeg, det tyder paa, at Nationalbanken føler sig paa den holdne Side ved dette Lovforslag, og saa tror jeg, at det ogsaa tyder paa, at man meget vel kunde have taget med lidt haardere Haand paa Nationalbanken, end man har gjort.

Naar den ærede Ordfører desuden gør gældende, at for saa vidt som det, at Nationalbanken lægger Filialer ud, skal kunne bevirke en Rentenedsættelse, saa kan det kun blive paa de Laaneformers Omraade, som Nationalbanken beskæftiger sig med, saa er det heller ikke rigtigt. For saa vidt der overhovedet bliver en Rentenedsættelse, en Gevinst paa de Laans Omraader, saa vil det ganske naturligt indirekte ogsaa bevirke en Rentenedsættelse paa andre Omraader.

I det hele taget var jeg ked af og beklager, at den ærede Ordfører saa stærkt understregede, at det ikke vilde have nogen Betydning, at disse Filialer bleve lagte ud i Landet. Jeg beklager det, fordi jeg frygter for, at det kan føre til, at Nationalbanken ikke vil føle sig forpligtet til, selv om der maatte være Grund til at lægge en Filial ud i Landet, saa at gøre det, og jeg har derfor megen Sympati for det Forslag, der er stillet af et Flertal. Dog er jeg ked af, at man i dette Forslag nævner bestemte Byer; jeg mener, og her giver jeg den ærede Ordfører Ret, at for saa vidt man herfra skulde vedtage, at der skal lægges et bestemt Antal Filialer ud i Landet med visse Aars Mellemlum, maatte det jo blive Bankbestyrelsen, som bestemte, hvor de skulde lægges. Jeg beklager der-